

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukes Nachf.,
Nux. Augenfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernal, Julius Leopold (VII. Erzsebet-kürt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare.
Tergul Inului Nr. 30, etajiu I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 19.

Brașov, Joi 25 Ianuarie (7 Februarie).

1901.

Mesagiul „mânei libere“.

Impresiunea ce a făcut-o discursul tronului, cu care a fost deschis alaltăieri parlamentul austriac, în tabăra diferitelor partide și grupări ale noii camere, precum și la populațiunea diferitelor țări, nu deschide un prognostic favorabil pentru o schimbare în raporturile parlamentare.

Erăși se poate constata, că guvernul încordându-se a afla modalitatea cea mai bună pentru soluțiunea crizei parlamentare, a ajuns la vechiul rezultat: n'a putut adevă multumi pe nimeni cum se cade. Unii au rămas în parte mai mică, alții în parte mai mare și alții erăși cu totul nemulțumiți. Totuși judecând lucrul mai de aproape, se poate dice, că cuprinsul discursului tronului se apropie mai mult de vederile partidelor germane, ba unele pasaje ale lui, cum e acela în care se face lauda constituției, a produs chiar bucuria în tabăra germană.

Cei mai nemulțumiți dintre partidele mai mari sunt Cehii. Ei, firesc, se simt mai mult atinși tocmai de acele pasaje din mesagiul împărațesc, cari plac mai mult Germanilor, cum e pasagiul, cu care se introduce partea politică a mesagiului, ce o publicăm aici din cuvânt în cuvânt, în care se glorifică constituția actuală centralistă.

Polonii stau ca de obicei la mijloc între Cehi și Germani. Ei ar găsi multe bune în mesagiul, le place mai ales, că el pune în perspectivă o schimbare a regulamentului camerei; se întristază însă vedând, că acesta se promite numai pentru „timpuri mai liniștite“. De aceea ei nu ved nici o garanță, că parlamentul va pute deveni capabil de muncă și privesc cu îngrijire în viitor.

Încât privesc mijlocele, prin care se se pot ajunge la o funcționare normală a parlamentului, mesagiul nu se pronunță de loc, ci tace. O tăcere elocuentă acesta, care însă nu poate liniști pe nici unul din amicii parlamentarismului.

În Boemia și Moravia, precum spun diarele de frunte cehice, impresiunea ce a făcut-o discursul tronului e cea mai nefavorabilă. „Narodni Listy“ se plânge îndeosebi, că în acest mesagiul pentru prima oară s'a recunoscut preferința limbii germane și că pentru prima oară de când există constituția austriacă, mesagiul nu a făcut amintire de egala îndreptătare națională și a limbilor.

Interesant este, că de altă parte Germanii liberali se plâng, că mesagiul, vorbind despre „unitatea limbii în anumite sfere ale administrației“, încunjură de a se folosi de cuvântul „germană“. Și acesta o espică așa, că guvernul în situația de față vră se observe o anumită rezervă, care însă merge pré departe.

În fond Germanii nu se gândesc a face pentru acesta guvernului Koerber vră o mare imputare și o spun franc, că mesagiul nu le dă nici un motiv de a se declara con-

tra ministeriului. Ei sperază dér încă dela Koerber ceva, deși nu-și pot da seama ce și cum, pe când partidele slave și mai ales Cehii nu mai au nici o nădejde, că se vor pute înțelege cu el.

Ba o foice cehică, despre care se dice că ar fi inspirată de ministrul boem Rezek, face o diagnosă foarte tristă situațiunii actuale afirmând, că nici-odată parlamentul austriac n'a fost așa divizat ca acum și că din cauza acesta va trebui să-și dea în curând sufletul. Cabinetul chiar ar admite posibilitatea acesta. El nu va căuta să-și ajute nici prin schimbarea constituției, nici prin absolutim, ci printr'o radicală schimbare a regulamentului electoral. Prin delăturarea curiilor guvernul va încerca să apeleze la păturile cele mai estinse ale populațiunii.

E greu să gicescă omul ce va face un guvern, care de-ocamdată se distinge numai prin aceea, că nu ia nici o măsură radicală, ci lasă lucrurile să mērgă.

Bine au caracterizat mesagiul cei din partida poporală, dicend, că este un mesagiul al „mânei libere“. În ce direcțiune se va folosi guvernul Koerber de această libertate de acțiune, de sigur că nici el încă nu o știe. Mai probabil este, că nici nu va ajunge în pozițiunea, ca să se potă folosi de acea libertate.

Discursul tronului austriac.

Am schițat erî discursul prin care Majestatea Sa monarhul a deschis Duminică, în sala tronului dela palatul din Viena, noul „Reichsrath“.

Discursul, cum am șis, constă din două părți: partea primă înșiră problemele economice, justițiare și culturale, ce în formă de proiecte de legi guvernul Koerber vră se le presente „Reichsrath“-ului spre rezolvare, er partea a doua este un fel de admoniare la adresa deputaților, ca să lucreze și ast-fel să pună parlamentul în poziția de a da rezultate rodnice pentru binele și prosperarea imperiului. Etă din cuvânt în cuvânt partea acesta a discursului tronului:

Stimați Domni! Constituția, ce am dat-o din voință liberă imperiului meu, ar trebui să fiă garanția corăspundătoare a dezvoltării popoarelor mele în epoca de față. Constituția acesta a dat roduri îmbelșugate. Afacerile financiare ale statului au fost regulate exemplar, creditul statului s'a ridicat la mare vață. Libertățile cetățenesci stau pe base solide. Cultura generală — mulțumită organismului instrucțiunii și sporirei estra-ordinare a institutelor de învățământ — s'a ridicat la un nivel îmbucurător, ceea-ce este în mare măsură folositor mai ales bravei mele armate și inteligenței sale. Dietele provinciale au putut crea în cercul influenței lor multe lucruri folositoare. Influența binefăcătoare a instituțiilor constituționale a pētruns până în comune. Pot dice dér, că legile fundamentale de stat au devenit o avere prețioasă a popo-

relor mele credinciose. Inafară, pe lângă autonomia corăspundătoare a diferitelor țări, constituția simbolizează unitatea neschimbată și tăria statului.

Cu atât mai dureros m'a atins, că ultimele sesiuni ale reprezentanței imperiului au rămas aproape de tot nefructifere, deși recunosc, că afacerile, cari privesc poziția de mare putere a monarhiei, au fost rezolvate norocos de toate partidele. Însă afaceri nu mai puțin importante, cari se refer la înflorirea și viitorul regatelor și provinciilor reprezentate în adunarea imperiului, au rămas nerolvate, pe când atât necesitățile proprii ca și esemplul altor state ar fi trebuit să vă servescă de impuls puternic, ca încordându-vă toate puterile să puneți în serviciul bunăstării și progresului nostru bogatele rezultate dobândite ale epocii de față.

Dorința mea cea mai expresă este, ca D-Vostre, domnilor, fidel tradițiilor senatului imperial, să vă dedicați lucrărilor necesare și urgente și când usați de drepturile D-Vostre constituționale, să corăspundeți și datorințelor, ce le aveți față cu întreaga populațiune. În privința acesta puteți conta cu toată hotărârea la guvernul meu, care cu seriozitatea impusă de situațiune va pune la inima partidelor garantarea cursului regulat al activității parlamentului. Încetarea funcționării și pe mai departe a legislațiunii ar fi lucru cu atât mai regretabil, cu cât, parte în urma intrării în valoare a mai multor legi prin concursul parlamentului, parte în legătură cu reformele sociale, ce nu se mai pot amâna, — trebuie să se aducă jertfe nouă foarte mari, fără ca prin acesta să se turbure ordinea susținerii statului și fără ca munca asiduă cu toate sarcinile, ce i-se impun, să rămână fără rezultat. Contribuabili pot pretinde, să nu fiă lipsiți de posibilitatea, că pe când își implinesc datorințele lor față de stat, ei să se potă îngriji și de viitorul lor și al familiilor lor.

Toate intențiunile îndreptate asupra dezvoltării spirituale și materiale a imperiului, rămân zadarnice în urma certelor naționale. Esperiența a arătat, că toate încercările guvernului privitor la soluțiunea cestiunilor, cari formază simburile acestor certe, n'au putut duce la un rezultat final, ci dimpotrivă s'a ivit necesitatea rezolvării legale a acestor cestiuni, fiind-că singur acesta dă garanția durabilității.

Guvernul meu vede într'o soluțiune — care se mulțămescă pe toți — a cestiunilor de limbă pendente tot-odată un postulat de dreptate și de rațiune de stat. Încredându-se în dispozițiunea arătată de catră toate partidele, el va nisui din toate puterile să restabilească cât mai curând ordinea, care salvază imperiul de cel mai mare rău și care e dorită.

Precum însă guvernul meu își concentrează totă grija la cestiunea acesta, așa de altă parte este dator, ca în unele sfere ale administrațiunii să susțină neatinsă unitatea limbii,

instituția acesta, care din vechime este probată.

Prin paralisarea parlamentului nu se potă dobândi nici-odată un succes. Împiedecarea activității parlamentare nu potă decât să întârșie, orș să facă cu totul problematică împlinirea acelor dorințe, cari ating mai mult inima. Nu este mai mică nici paguba, ce li-se face intereselor tuturor regatelor și provinciilor reprezentate în senatul imperial prin stinșinirea vieții constituționale.

Dacă acuși în proximal viitor va fi vorba de regularea raporturilor economice între cele două state, conlucrarea iniuriitoare a senatului imperial este condiția principală a unui pact, care să mulțumescă ambele părți.

Privirea mea se îndreptă pururea spre binele tuturor popoarelor mele și în bunăstarea lor imi aflu mulțumirea. De aceea doresc să vă bucurați de posedarea drepturilor constituționale și să considerați aceste drepturi, precum și dezvoltarea liniștită și organică a vieții naționale ca lucrul cel mai bun.

Prin nisuițe frătescă puneți dér temelii unei păci corăspundătoare necesităților epocii actuale și scutiți, cum au făcut-o părinții voștri, acest stat venerabil, care dă fiă-căruia egală ocrotire. Arătați generațiilor viitoare un esemplu strălucit despre aceea, cum trebuie aduse în consonanță dorințele singuratică cu binele comun.

Astfel sperez și mă încred în aceea, că sentimentul de răspundere vă va fi stea conducătoare în toate faptele. Lucrați, Domnilor, și veți vedé lucrând poporul întreg și darul Atotputernicului se va vērșa peste munca tuturor.

Ungurii și Românii bucovineni. Unul din diarele de dincolo de Carpați vorbind într'unul din numerii săi mai recentii despre situațiunea politică în Bucovina, afirmă, că una din cauzele, cari au contribuit ca baronul Bourguignon să combată atât de fățiș realezarea fostului deputat Dr. George Popovici, a fost, că Ungurii în urma vorbirii numelui deputat în delegațiunea austriacă din Pesta, care i-au cam pișcat, au sprijinit la Viena demersurile lui Bourguignon contra partidului național din Bucovina.

Nimic mai ușor de înțeles, decât că Ungurilor nu li-au placut debutul politic al d-lui Popovici și al soților săi, și că decă ar fi putut, ei ar fi cerut imediat chiar arestarea lor ca a unor agitatori periculoși. Numai oă amestecul presupus de amintitul diar („Secolul XX“) nu pare probabil din cauza temerii ce tot-déuna au avut-o Ungurii, ca nu cumva să se creeze precedente pentru un amestec al Austriacilor în afacerile interne ungare.

Da alt-mintrelea campania ostilă alui Bourguignon contra partidului poporal național din Bucovina, e de dată mai vechiă decât cunoscuta vorbire a d-lui Dr. Popovici în delegațiunii și politica de divide et impera n'au învățat-o Austriacii dela Unguri, oă Ungurii dela Austriaci.

Declarațiile lui Mayländer. După realegerea sa de primar (*podesta*), guvernorul Szapary întrebă pe *Mayländer*, dacă primesce distinsul post l'a care l'a ridicat din nou încrederea concetățenilor săi. La acesta *Mayländer* a declarat următoarele:

„Cestiunea acosta nu-mi este nouă. De trei ori răspunsul meu a fost protestator, fiind-că atunci era palpabil, că se ținea la nimicirea aproape totală a autonomiei orașului Fiume. Acum însă după-ce vorbiriile ministrului președinte Szell, ținute în parlament și către deputațiunea din Fiume, au creat în inima fumanilor convingerea, că guvernul ungar nu țintesc la nimicirea autonomiei fumanice, ci în interesul statului ungar dorește susținerea ei, și după-ce în urma acestei convingeri orașul Fiume își are erași reprezentanța sa: eu și dimpreună cu mine toți bunii și adevărații cetățeni, ași considera de o păgubire a binelui public, de o negare a principiilor orașului și ca o proclamare a principiilor contrare statului ungar, decât ași repeți declarațiile făcute cu ocaziunea alegerilor de mai'nainte. *Primese der postul.* Il primese pe basa vorbirilor ministrului președinte Coloman Szell rostite în parlament și către deputația fumană. Mă încred în aceea, că guvernul va mărturisii și pe mai departe bunăvoința sa față de orașul Fiume și contez la sprijinul colegilor mei.“

Bulgarii și Românii. Răspunzând unui articol din „*Curierul Serei*“ din Sofia, care anunță un război iminent cu România, „*Swet*“ diar guvernamental dice, că raporturile, cari erau până acum încordate între cele două țări, au devenit leale și amicale, mulțumită spiritului de conciliațiune reciproc și energiei diplomatice a generalului Petroff. Bulgarii caută să mențină drepturile lor, dăr respectă drepturile altora. Prin această atitudine Bulgarii vor dovedi că sunt un element de pace și de progres în Balcani.

Diarul „*Swet*“ conchide dicend, că negocierile între România și Bulgaria cu privire la prelungirea convențiunei comerciale, neglijate prin indolența fostului guvern, vor fi reluate. Mulțumită dispozițiunilor reciproce favorabile și lealității cabinetului Petroff, reînnoirea convențiunei comerciale nu va întârzi.

Din străinătate.

Visita regelui Serbiei la Sofia. S'a svonit cum-că regele Alexandru al Serbiei incurând va înapoia visita făcută de Principele Ferdinand al Bulgariei.

Acestei visite se dă o mare importanță, mai ales pentru-că acești 2 suverani au adresat o telegramă comună de felicitare către Țar.

Senatul italian și crimele anarchiste. D-l Canevaro desvöltă o interpelare asupra asasinatului Regelui Umberto, cere restabilirea pedepsei cu mörte pentru crimele anarchiste. D-l Visconti Venosta crede, că o înțelegere și o acțiune comună a polițiilor străine în contra anarchiștilor sunt necesare. D-l Saracco, președintele consiliului, dice, că după asasinatul Regelui Umberto a început demersuri pe lângă puteri pentru a ajunge la o înțelegere în vederea întrunirii unei conferințe anarchiste. D-l Gianturco depune un proiect contra crimelor anarchiste. Cere urgența. (Vil aprobări) Dice, că acest proiect n'are un scop reacionar, ci un scop de apărare socială. D-l Canevaro se declară satisfăcut.

„*Patria*“ dice, că guvernul a fost îndemnat să depună ași chiar la Senat un proiect în contra crimelor anarchiste, în urma arestării unui individ, care trebuia să asasineze pe ducele Abruzilor și arestării a doi anarchiști la Genua, care era însărcinat cu un atentat în contra președintelui tribunalului, care a condamnat pe unul din tovarășii lor.

Agitații bulgăresci în Macedonia. Cetim în „*Peninsula Balcanică*“: Corespondentul nostru din Macedonia ne trimite scirea, că la Perlepe s'a comis un nou asasinat. Victima a fost d-l Costa Luța, om

în vârstă de 60 de ani; pe când ședea la masă cu mai mulți prieteni, fu lovit în cap de un glonț de revolver, venit de afară. La înmormântare s'au ținut discursuri și s'au depus numeroase corone pe mormântul martirului neamului. Victima, fiind Bulgar, ér criminalul mahomedan, Bulgarii i-au făcut din adins o pompösă înmormântare ca o demonstrație în contra autorităților. Profesorii, eforii și elevii liceului bulgar au strigat în gura mare, că sângele martirului trebuie răsunat. Ei amenință, cu o răscolă în luna Martie. Se scie, că omorul s'a făcut din ură personală și este un caz izolat, cum se întâmplă pretutinden. Bulgarii profitând de acesta, caută să-i dea proporții colosale. Nu se scie ce pöte să iasă din această afacere.

Emigrarea Burilor. Diarele din Bruxella anunță, că d-l Müller, reprezentantul Burilor, a semnat o convenție pentru emigrarea Burilor în coloniile germane din Africa.

† Svetozar Miletici.

A'altă-eri a încetat din viață în Vêrșeș unul din cei mai distinși bărbați politici și luptători naționali ai Sêrbilor, veteranul *Svetozar Miletici*. Decedatul împlinise 75 de ani. Osămintele lui pămêntesci vor fi duse ași în Neoplanta.

— Mörtea lui Miletici, urmată după o viață trăită în lupte nesfârșite pentru izbândă cauzei națiunei sale și pentru egală îndreptățire a poporului sêrbesc asuprit, și în grele și îndelungate suferințe, este resimțită de toți Sêrbii. La Neoplanta au alergat, ca să asiste la înmormântare, toți fruntașii sêrbi și deputațiunii din popor. Èta o mică schiță biografică a repositului.

Svetozar Miletici s'a născut la 22 Febr. 1826 în Mesorin din Bacica. De tiner încă episcopul Rajacic din Vêrșeș l'a sprijinit materialicesce, ca să absolveze clasele gimnasionale în Neoplanta și Pojun. Pe timpul turburărilor din 1848, Miletici încă a luptat în contra revoluționarilor kossuthiști, dăr deja în deoursul revoluțiunei s'a dus la Belgrad, unde a oăpătat un stipendiu dela principele Serbiei Miloș Obrenovic pentru a-și începe studiile universitare. Miletici plecă la Viena, unde la 1854 a absolvat dreptul și după doi ani și-a deschis cancelaria advocațională în Neoplanta. La 1861 fu numit primar al Neoplantei.

Cu ocaziunea alegerilor din 1865 fu ales deputat al cercului Bașahid, ér în 1866 fondă diarul politic național „*Zastava*“, al cărui prim număr apără în 22 Februarie 1866. Ca deputat desfășură Miletici o activitate neobosită în favorea naționalităților, dăr mai ales în interesul Slavilor de Sud. Cu privilegiul desbaterei adresei în 1869 își desfășură programul său politic, mărturisindu-se ca infocat apărător al drepturilor naționale și ca aderent al principiilor federaliste. Miletici combătea baza din 1867, uniunea Ardealului, și îndeosebi a combătut legea de naționalitate adusă la 1868, ca pe una, care nu asigura drepturile de limbă și interesele culturale naționale ale națiunilor nemaghiare. Prin combaterea acesta și-a atras ura și dușmănia șovinismului maghiar. El propuse între altele, ca să se elimineze din textul original al legii expresiunea de „națiune maghiară“ și se fi înlocuită cu „națiunile țării“. Chiar Francis Deak se ridică să-i răspundă.

Se scie, că Miletici făcea p'atunci parte în dietă din partida naționalităților. La 1882 Miletici a propus în dietă, ca Austro-Ungaria să iese din Bosnia. În congresul național bisericesc al Sêrbilor conducea opoziția.

Ca publicist Miletici își răspândia ideile sale naționale prin diarul „*Zastava*“, din care cauză a dat de mai multe ori față cu procurorii maghiari. În August 1876 fu arestat la ordinul guvernului în Neoplanta, bănuit fiind, că ar fi voit să organizeze o trupă de voluntari sêrbi din Ungaria. După un arest „preventiv“ lung, el fu condamnat în 1878 la 5 ani închisore de stat, din care a eșit sdrobotit trupesce și sufletesce. În ultimii ani ai vieții a trăit retras și slăbit de suferințele trupesce și sufletesce.

SCIRILE ȚILEI.

— 24 Ianuarie v.

Pensionat — pentr'un „nu“. Lui „*Budapesti Hirrap*“ i-se scie din Arad, că solgăbirul Ioan Novac din Pecica a fost trecut la pensiă din următorul „motiv“. Cu privilegiul desbaterei adresei Sêcuilor din Treiscaune în congregația din Arad, solgăbirul Novac, „spre marea surprindere“ a șovinștilor maghiari, dându-se pe partea Românilor a votat „demonstrativ“ cu nu când s'a pus la vot propunerea comisiunei permanente de a-să alătura la adresa sêcuică și de a trimite și comitatul Aradului o reprezentație la dietă în cestiunea desființării legii naționalităților. Din cauza acelu fatal nu solgăbirul Novac fu pensionat. — Până aici ar fi ajuns „patrioții“ cu despotismul lor?

Un răspuns. Medicii din Budapesta au respins primirea „*Revistei medicale de München*“, care apare în editura firmei I. F. Lehmann pe timpul cât ea nutrește un spirit „malițios pangerman“ față cu numirea de „*Ofen-Pest*“ (Budapesta). D-l Lehmann la acesta a dat următorul răspuns caracteristic: „Amenințările d-vostre de a-mi defaima editura pentru-că eu nu mă lapăd de națiunea mea, sunt atât de imorale, încât eu nu pot privi, decât cu dispreț la acei óneni, cari nu se sfiesc a face o astfel de pretensiune nerușinată. Dêcă în societatea medicilor din München sêu Londra un membru ar propune, ca toate firmele franceze cu cari au de a face să le adreseze epistolele la Munich sêu la Londres în loc de München ori Londra, acela ar fi socotit ca bun de balamuc. Devotat I. F. Lehmann“.

Români decorați cu „Legiunea de onore“. Jurnalele franceze publică 52 decrete de decorațiunii cu „Legiunea de onore“ acordate Românilor cu ocazia esposiției.

Mörtea generalului Vlădescu. Generalul Matei Vlădescu, fost ministru român de război și șef al casei militare a Regelui, a murit eri dimineță, orele 6, în locuința sa din strada Costache Negri din Bucuresci. Matei Vlădescu era general de divisiă în rezervă. S'a născut la 2 Februarie 1835. La 7 Aprilie 1857 a eșit din școlă cu gradul de sublocotenent. La 20 Februarie 1860 a fost numit locotenent, în 24 Ianuarie 1863 căpitan. La 10 Mai 1866 major. La 20 Februarie 1870 locotenent-colonel. La 6 Martie 1873 colonel. La 16 Martie 1884 general de brigadă. În ziua de 5 Mai a fost numit ministru de război, ér în ziua de 21 Februarie 1891 a demisionat. La 10 Mai 1893 a fost numit general de divisiă, ér la 1 Aprilie 1900 a demisionat din armată și a trecut în cadrele rezervei. Generalul suferea de piept.

Dela bursa din Bucuresci. Bursa română a fost mai puțin animată în cursul săptămănei trecute, de cât săptămăna precedată, de aceea cursurile n'au avut variațiuni mari. Rentele de 5 la sută au o mică scădere din cauza cursurilor mai slabe sosite din străinătate; cele de 4 la sută s'au menținut neschimbate. Scrisurile funciare sunt în scădere în urma lipsei de cumpărători față de oferte prea numeroase. Acțiunile Băncei Naționale au progresat săptămăna acosta, în urma publicării bilanțului, care făgăduesce o dividendă de 123 lei și 25 bani. S'a căutat în același timp a se produce o scădere a acțiunilor Băncei Agricole, dăr ele s'au urcat din nou. Banca de scont a pierdut câteva puncte. Acțiunile societăților de asigurare sunt în urcare în vederea devidendei. În devise tirgul a fost slab. Cursurile au mai scăzut în afară de cele asupra Londrei, care-s mai scumpe din cauza cursului străinătăței. Reserva de aur a Băncei Naționale a scăzut dela 5 la 13 ale lunei curente dela 50.04 la 49.11 milioane și biletele de bancă în circulațiune dela 120.05 la 117.75 milioane. Portofoliul a scăzut și el de la 33.87 la 32.58 milioane.

Plöie cu grindină. Din Fiume se scie, că alaltăeri pe la 4 ore d. a. a că-

zut acolo o plöie torențială cu grindină, care a acoperit toate strățile. În restimp de o săptămăna este acum a doua oră că în Fiume a căzut grindină.

Un Metusalem. El se chiamă Pietro Pacelli, născut în Roma la 1 Ianuarie 1797 și aproape întrégă viața sa a petrecut-o în serviciul Papei. Până înainte cu câți-va ani el a fost unul din conducătorii clericaliilor din Roma. Fiul său cel mai bătrân este de 75 ani, nepotul său cel mai bătrân este de 55 de ani și doi strănepoți ai lui sunt de asemenea însurați și au numeroși copii. Familia a aranjat în onörea bătrănelui de 103 de ani, o serbare jubiliară, la care și Papa și-a trimis pe reprezentantul său.

Femei bețive în Anglia. Judele Reynolds într'o epistolă publicată în „*Times*“ din Londra face un fel de statistică înforătoare a femeilor bețive din Anglia. În anul trecut, dice, 10,685 femei au fost închise în arestul Holloway (Londra) din cauza beției. Dintre acelea 76 au fost internate în asilul bețivilor.

Fete duelante. De curând s'a întâmplat în Neapole un duel sângeros între două fete. Acestea erau Filomena Prava-chioli o fată de 14 ani și Angiolina Sferra mai tineră, cari lucrau ambele într'o prăvălie. Ambele aceste fete s'au amoresat în unul și același tiner, ceea ce a fost urmarea, că fetele din amice, deveniră rivale de mörte. Nică una dintre fete nu voiau să renunțe la tinerul curtesan și astfel se hotărâră a se duela. Insoțte de unele prietene ele și-au dat întâlnire la un loc anumit, unde s'au prezentat amândouă înarmate cu câte un pumnal. La semnalul dat desecundante, rivalele ca două furii au început lupta răngerösă. După câte-va minute Angiolina cu fața sângerantă, cădă la pământ fiind greu rănită la piept. Filomena însă a primit numai câte-va rane mai ușore. Rivala învinsă acum se luptă cu mörtea, ér cealaltă a eșit de curând vindecată din spital.

Războiul din Africa sudică.

Din Pretoria se anunță, că Dewett a trecut peste Tabanehu cu 3000 de Buri spre Capland. Sciri din Capstadt vestesc, că garnisonele englese dela Sudul riului Oranje au fost încunoscinate de apariția lui Dewett. Töte trupele bure mici din statul liber, vor fi concentrate pentru a-se uni cu armata lui Dewett.

Krüger a primit o telegramă din Lourenzo-Marquez, după care Burii au ocupat linia ferată Comatipoort-Delagoabay.

După atăta îndelungată vreme de bețiă de jingoism, Englesii au ajuns ași să vadă lămurit, că războiul din sudul Africeii e încă departe de-a fi terminat, că victoriile și cuceririle visate de ei sunt departe de-a fi realizate. Armata englesă mănătată în această înpăimântătoare viltöre, a scăzut considerabil și ași se cer din nou alți ómeni și alte sume.

Mii de semne arată, că războiul nu mai e atât de popular. Starea generală a spiritului pare a fi următörea:

Anul trecut, în periöda marilor înfrăngerii, se vorbea cu entusiasm de sfirșitul războiului. Astăzi tot se mai vorbește de sfirșit, dăr nu cu atât entusiasm.

La „*L'empire*“, la „*Alhambra*“, la „*Palace*“ în töte marile săli de musică, nu se mai vede pe transparente luminoase figurile lordului Roberts, Buller sêu Baden-Powell. Acest număr nu mai entusiasma și a fost suprimat.

În cercurile înalte ale societății englese se plâng pré mulți prieteni, pré multe rude. Dăr ce gândesc clasele mijlocii, acele ale căror sentimente erau atât de bine înțelese de răposata regină Victoria?

Corespondentul londones al diarului parisian „*Le Temps*“ ilustrează printr'un esemplu ceea-ce cred clasele mijlocii despre acest război.

Un tip din această clasă, întrebat asupra drepturilor Burilor asupra independenții lor răspunde ast-fel:

— Trebuie să-i estermăm până la unul.

Dér el mărturisese, că acest lucru e foarte greu și de alt-fel se vede, căt de color, că nu-i place să vorbească sincer despre aceste lucruri cu un străin. Creerul e plin de mândria prestigiului Angliei.

Să ne urcăm cu câte-va trepte mai sus. Să ne ducem la unul din cei mai bogăți negustori din City. El se exprimă în acel mod sincer și reflectat, care dă o atât de mare valoare Englesilor de vechi și bună origină. Par'că vești bine, că'i frică să spue o minciună, séu să facă nedreptate.

Continuarea războiului îl neliniștesce. „Mă tem, spune el, ca primul an al acestui secol să nu fie ultimul din bunii ani comerciali ai Angliei. Mă tem, dér nădăjduiesc, că nu va fi așa.“

După părerea lui, Englesii au făcut acest război aproape pentru nimic. Dér sunt și alte interese comerciale ale Angliei, cărî sunt compromise.

Tăcerea presei jingoiste, mărirea ciudață a tirajului ziarului „Westminster Gazette“, care a dus campania în contra războiului — mai înainte chiar de declarația acestuia — sunt semne, pe cărî lumea întrégă le înregistrează cu óre-care bucuriă.

Apelul societății „Steaua“.

La 20 Decembrie 1900, s'a înființat în București Societatea „Steaua“, cu scop de a lucra pentru răspândirea și întărirea învățării în masa poporului, prin imprimarea și propagarea de scrieri și publicații de tot felul, cu caracter moral, patriotic și utilitar, și pentru împiedicarea prin toate mijloacele legale a răspândirii de scrieri și publicații imorale, séu cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Orî-cine cunoșce starea lucrurilor dela noi, va înțelege de ce folos pôte fi această societate, și la ce mare trebuință este ea chiar chemată să răspundă.

Învățământul primar obligator a fost decretat încă de acum 36 de ani. Este adeverat, că multe cauze au împiedecat chiar până astăzi realizarea lui în mod complet; dér totuși, în timpul acesta numărul școlilor de prin sate nu a fost nici-odată mai mic de 1200, ér astăzi el este de 3600. Ar fi trebuit dér, ca cea mai mare parte a sâtenilor, ce au vârsta până la 48 de ani, să șce astăzi cel puțin să citească și să scrie. Șcim însă cu toții, că departe de a fi așa, imensa majoritate nu are cea mai mică cunoștință de carte.

Una din principalele cauze ale acestei nenorocite stări de lucruri este, că copilul de sătean, odată eșit din școlă, nu mai dă ochii cu cartea, așa că în doi-trei ani uită tot ce a învățat.

Sâtenii nu au ce ceti, pe de o parte pentru-că până acum mai de loc nu li s'au pus la dispoziția cărți pe un preț potrivit cu mijloacele lor; ér pe de alta, pentru-că mai nu există cărți scrise în limba lor, și cărî să correspundă în mod real trebuințelor, înțelegerilor și aspirațiilor lor.

În fine, chiar când vre-oscieri a în-deplinit, măcar în parte, aceste diverse condiții, au lipsit mijloacele de a o propaga, de a o face cunoscută și a o pune la îndemâna marelui mulțimii, pentru care ea era destinată.

Éră pentru-ce sunt sate întregi, în cărî, afară de cărțile de școlă ale copiilor, nu se află nici o singură altă carte folositore.

Și cu toate acestea sunt semne neîndoișoare, că gustul cetirii începe să se simtă la sate; și decă i-s'ar da alimentul de care are trebuință, el ar fi un mijloc puternic, pentru a se schimba în bine s'area satelor noastre. Dovadă sunt rezultatele obținute de societățile de cultură și de bibliotecile populare de pe Domeniul Coronei.

Acest lucru nu a scăpat din vedere unor speculanți, cărî și-au propus să-l exploateze în folosul lor, în modul cel mai puțin onest. De aci vine mulțimea de broșuri, pline cu lucruri contrare moralei celei mai elementare, care se vënd pe un preț de nimic, și care atâția ani inundă satele noastre, propagând corupția și sentimentele cele mai rele, fără ca cine-va să facă ceva, pentru a se opune acestei distrugătoare acțiuni.

Nu numai atât: avem cu toții cunoștință de o acțiune mult mai culpabilă, care țintesc la sdruncinarea fundamentelor statului și chiar a naționalității noastre.

Ceea ce spunem pentru sate, se pôte repeta întocmai și pentru sârăcimă orașelor, deși aciefectul este mai puțin aparent.

Creдем, că orî-ce Român va recunoșce, împreună cu noi, că pentru cei cărî vęd aceste lucruri și cărî își dau sémă de gravitatea lor, este o datoriă de a nu sta indiferenți, ci de a lupta cu putere pentru curmarea răsului.

Nu se pôte admite, ca grelele sacrificii, ce face țera de atâta vreme pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, să rămână și de aci înainte sterpe, séu să se întorcă în contra scopului urmărit. Nu se pôte admite, ca de binefacerile învățământului să nu aibă parte tocmai pătura cea mai numărósă a populației. Nu se pôte admite mai ales, ca eroii, cărî au uimit lumea la Plevna, să nu aibă încă o idee clară de situația, pe care chiar ei au creat-o în lume patriei lor, cu sângele lor.

Asigurarea existenței noastre ca stat și ca națiune, cere să desmorțim masa cea mare a poporului nostru, să-i dăm mijlocul de a se lumina, să-i deșteptăm conștiința națională.

Statul a făcut, face și va mai face încă multe sacrificii, în scopul acesta. Dér atâta nu este de ajuns. Trebuie, ca orî-ce cetățen luminat și cu dor de țera să-i aducă concursul într-o luptă grea, care nu se pôte duce numai prin mijloace administrative.

Acestea sunt ideile, cărî au îndemnat pe inițiatorii Societății „Steaua“ să se grupeze și să facă apel la toți Românii luminați și binevoitori, ca se le dea concursul lor.

In această societate pôte fi membru orî-cine — orășen séu săten — care voesce realizarea scopului înalt, ce ea îl urmăresce.

Ceea-ce cerem dela fie-care, mai presus de ajutorul bănesc, este inimă caldă și energie în lucrarea, pe care o întreprindem. Cerem sprijinul fiă-cărui, pentru ca să facem ca societatea noastră să pătrundă în toate colțurile țării, și pentru-ca acțiunea ei patriotică și binefăcătoare să desființeze și să înlocuiască propaganda imorală și antinațională de până acum.

Între buunii Români nu pôte să fie deosebire de vederi în această privință.

Președinte I. Calenderu, doctor în drept, membru al Academiei Române.

Vice-președinte, Sava Șomănescu, senator, mare proprietar.

Administrator-casier, Spiru C. Haret, fost ministru, profesor universitar.

Secretar, Const. Banu, profesor secundar.

Membrii ai comitetului: Ioan Procop Dimitrescu, fost senator și locșitor de primar al capitalei.

Mihail Vlădescu, deputat, profesor universitar.

Cristu S. Negoescu, administrator al Casei școlilor, profesor secundar.

Petru Garboviceanu, fost deputat, director al școlii normale a societății „Pentru învățtura poporului român“.

Dim. Cecropid, institutor, președinte al societății Corpului didactic primar.

Censori: Const. Alimăneșteanu, inginer de mine;

Const. Ionescu, preot-econom, profesor secundar.

Const. Alessandrescu, institutor, fost revisor școlar.

VARIETATE.

Cele patru temperamente séu călătoria la Berlin.

(Schită umoristică de Fried. Thieme.)

Sanguinicul.

Asesorul Leo Moosbach ride cu hohot și cu o voce sonoră își strigă serv tornl: „Ióne—Ióne!“

— „Domnule asesor!“

— „Șcii tu ce-i mai nou?“

Ión priveșce curios la stăpânul séu, și fiind-că acesta ridea, el încă zímbea.

„Am devenit unchiu. Cumnatul meu îmi telegrafază: „Vino la Berlin la botelul nepoțelului tău.“ Vom pleca numai decăt, Ióne. Trenul pornesce la 11 óre — tu, vei veni cu mine. — Dér de ce te bucuri tu așa, Ióne?“

— „Eu mă bucur numai fiind-că și d-ta te bucuri, d-le asesor.“

— „Șiretule, — la Berlin, mă înțelegi?“

— „La Berlin,“ repetă Ión cu ochii strălucind de bucuriă.

— „Pregătesce toate, eu până atunci îmi voi face toaleta. Timpul înainteză. Și trebuie să fim eleganți, Ióne, Berlinu-i Berlin — mă înțelegi tu bine?“

— „Vă înțeleg d-le asesor.“

— „Bine sunt gătit?“ întrebă asesorul după un timp óre-care, pășind înaintea oglindei.

— „O, d-le asesor, ești ca un Apollo.“

— „Apollo, nebunule. Sunt de 36 de ani, fêrtat, acesta nu trebuie s'o uiți.“

— „Nu va dice nimeni, că ești deja de 36 ani.“

„Hm, eu încă mă gândesc și cred, că voiți avé plăcute zile, Ióne.“

Ión își frécă zimbînd mâinile.

— „Dér tu să te porți solid, amice“, continuă asesorul rîzînd. „Să nu-ți petrec noptile întregi, ca în rëndul trecut, acum doi ani, când am fost la cununia soarei. Îți mai aduci aminte cum pe la 4 óre dimineța în strada Frideric te isbiseși de mine?“

— „Ah, strada Frideric!“ esclamá servitorul entusiasmă. Apoi alergă iute afară ca să pregătescă toate pentru drum.

— „Pôte că deja pe tren voiți avé vre-o mică aventură,“ își dișe asesorul în presimțirea celor ce vor urma, smulgânduși căpți-va perî cărunți indiscreți, puținul per ce împodobe capul lui apollin. „Și cumnatul Carl e un om jovial, șcie de gluma și toate le suportă. O, Berlinule, minunatul Berlin!“

Zimbînd își termină el toaleta. Zimbînd curăță Ión ghetetele, și zimbînd perî hainele. În fine zimbînd stă stăpânul față în față cu servitorul isșeu, ambii gata de drum.

— „Acum Ióne, cum mă găsesci?“

— „Ca pe un fêt frumos“ d-le asesor.

— „Nu mai bătrân ca de trei decî?“

— „Ca de două-decî și opt,“ domnule asesor.

— „Și asta — asesorul arată zimbînd bind cu degetul asupra cheliei sale strălucitoare — bine măscată, nu-i așa?“

— „Nici urma nu i-se vede.“

— „Atunci să plecăm, fêtul meu.“

Producțiuni și petreceri.

„Reuniunea femeilor rom. gr. or. din Făgăraș și jur“ arangeză o serată musicală în 15 Februarie st. n. 1901, în sala hotelului „Lauritsch“. Începutul la 8 óre séra. Bilete de intrare sé vënd în prăvălia d-lui Adrian Furcă, ér séra la cassă, de persoană 2 cor., de familiă 5 cor., galeriă 2 cor. Oferte marinimóse și suprasolviri se vor ouita pe cale diaristică.

*

În Alba-Iulia se va da Mați în 12 Februarie (Trei Șfuri) o producțiune teatrală împreună cu cântări, declamări și urmată de dans în salele școlii romane gr. cat. din Alba-Iulia cu „elevii școlii“, începutul la 7 óre séra. Venitul curat este destinat în folosul școlii. Prețul de intrare: de persoană 80 filerî; de familiă 3 pers. 1 cor. 60 filerî; peste 3 pers. 2 cor. Suprasolviri se primesc cu mulțămită, și se vor ouita pe calea diaristică.

N. B. P. T. Public e rugat a-se vedea cu vîptuale de acasă; de beuturi bune se îngrijesce comit. aranjator.

SCRII ULTIME.

Viena, 5 Februarie. În ședința de ađi a „Reichsrath“-ului au fost érašii scene sgomotoșe. După prezentarea hârtiilor intrate la biroul camerei, deputații, cărî apărură pentru prima-dată în cameră, au depus jurământul. Urmă apoi cetirea mai multor proteste de drept între cărî doue în limba cehică. Atunci unul din Germanii radicali strigă cătră Cehi: „Clădirea turnului babilonic“. Wolf: „Ce dracu de comedii e acesta érašii. Nu suntem în dieta din Praga, suntem în parlamentul austriac și aici trebuie să se vorbească nemțesce“. Mare sgomot la Cehi, strigări de: „Asta-i cultura germană“. Liniștea se restabili numai peste câte-va minute. Proxima ședință Vineri.

Londra, 5 Februarie. Circulă cu totă hotărîrea faima, că cauza îmbolnăvirii Reginei Victoria a fost numai lord Roberts. Într'o audi-ență, lord Roberts a propus Reginei să se încheie pace cinstită cu Buri. Atunci Regina palidă a esclamat: „Eu credeam, că s'a sfêrșit cu războiul“. Roberts s'a depărtat și peste o jumătate de oră Regina fű lovită de apoplexiă.

— Lord Wontage declară, că ultimele cuvinte ale Reginei au fost:

„Îngrijii vè, ca pacea să fiă cât de curënd restabilită.“

— Impêratul Wilhelm sosescé ađi după amiađi aici. Londra întrégă îi pregătesce marî ovațiuni. El sosescé cu regele Eduard.

Capstadt, 5 Februarie. Se crede că și Petru Botha a năvălit cu 2000 ómenii în Capland.

Londra, 5 Februarie. Corespondentul militar al lui „Daily Mail“ anunță din Capstadt, că în lupta, ce s'a dat între generalul Knox și Dewett aproape de Senekal, 100 de vëndători Cafrii și-au aflat mórtea.

DIVERSE.

Căsătoria fetelor urite. Într'un diar engles din America a apărut nu de mult următorul anunț:

— Un tînér comerciant, bine situat materialicesce, doresce cunoștința unei fete urite, pe care să o ia în căsătoria. Condiții principale să fiă blândă, cuminte, veselă și nepretențiosă.

Explicarea acestui anunț e, că respectivul e om de natură foarte gelos.

Într'un alt anunț, esplică tînêrul, că doresce nevastă urită, pentru-că cele urite plătesc mai mult, ca cele frumoșe. Nu sunt vanitóse, sunt mai cumiști și mai inteligente. Un alt Engles, care s'a căsătorit cu o fată de tot urită, și-a motivat alegerea pe faptul, că bărbații femeilor frumoșe sunt în cea mai mare parte nefericți în căsătoria, séu nenorocoși în viață. El speră, decî, că nevasta lui urită fiind, îi va aduce noroc.

Un neobosit statistic din Londra, care de ani de zile petrece cu atențiune toate căsătoriile, a calculat, că în Londra, din 100 de mirese, 5 sunt foarte frumoșe, 10 drăgalașe, 15 suportabile, celelalte 70 sunt foarte urite. Așa-dér fetele urite să nu des-pereze. Faptul, că sunt urite nu împiedecă să ia lanțurile hymenului.

Mórtea unui cămătar celebru. A murit șeptemăna trecută în Londra cel mai vestit cămătar, Shyllokul timpului de față, care s'a numit Sam Lewis. El se ocupa cu preferință de exploatarea minorilor și a stricațiilor moștenitori de averi considerabile. Deschidendu-se testamentul, întrênsul erau următoarele legate: 25 milioane vėduvei, ér restul, vre-o 60—70 milioane lei comunității israelite și pentru óre-care opere de binefacere. Cămătarul bogat de o sută de milioane, fusese la început sêrac lipit pământului. Prințul de Wales (noul rege al Angliei) a avut multe afaceri cu Sam Lewis, care i-a împrumutat sume considerabile, bine înțeles cu dobândi nu mai puțin considerabile.

Pe cine a supraviețuit Regina Victoria. În timpul domniei sale lungi, Regina Victoria a Engliterei a supraviețuit pe următorii: Pe toți membrii consiliului secret, cărî erau în viață la 1837; pe toți pații din 1837; pe toți acei membrii ai camerei Comunelor, cărî erau deputați; pe 12 lordi-cancelari; pe 10 ministrii-președinti; pe 5 arhiepiscopi de Canterbury; pe 6 arhiepiscopi de York și pe 6 comandanți supremi. A supraviețuit pe toți principii și principesele, pe toți marchisii și marchisele, cărî purtau acest titlu deja în 1837; pe toți membrii Jockey-clubului și pe Master of Foxhunds-ii, cărî trăiau în 1837. A supraviețuit pe 17 președinți ai Statelor-Unite, pe 10 vice-regi Cauadieni, pe 15 vice-regi Indieni și a vėdut în viața ei în fruntea Francoiei 1 rege, 1 impêrat și 7 președinți de Republică.

Nemerită observare. Ieșind dela prima reprezentația a tragediei sale Fernand Cortez, care căduse ou onóre, Piron făcú un pas greșit și-și pierdú echilibrul.

Un domn se repeđi să-l susție. Piron îi dișe:

— Trebuia să-mi susțineți piesa, ca să nu cadă, nu pe mine.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul pieței Brașov.

Din 6 Februarie. 1901.

Bancnota rom. Cump.	18.74	Vënd.	18.80
Argint român. Cump.	18.20	Vënd.	18.24
Napoleon d'or. Cump.	19.10	Vënd.	19.15
Galbeni Cump.	11.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesce Cump.	127.—	Vënd.	2.57
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	23.65
Lire turcesce Cump.	0.72	Vënd.	21.70

Nr. 634—1901.

PUBLICAȚIUNE

**în afacerea referitoare la conducerea
apei de beut.**

Sau ivit casuri, că oamenii aplicați la manipularea apeductului orașenesc, când vor se cetescă de pe măsurătorul de apă starea consumului, dau de pedeci și de tot felul de greutăți în multe casuri, cu deosebire în timp de erna.

De aceea provocăm prin acesta cu tot adinsul pe toți acei proprietari de case, în a căror case măsurătorul de apă se află într'o pivniță seu alt local dat în chirie, se procure ei însuși chein dela pivniță seu ori ce alt local inchiriat cerându-o dela chiriași seu se îngrijescă pe altă cale, în vre-un mod oreși-care, ca măsurătorul de apă se stea la dispoziția organului orașenesc așa, ca acesta se pôtă da de măsurătorul de apă și se pôtă ajunge la densul fără nici o greutate, asemenea se indatorează toți proprietari de case a face posibilă intrarea la măsurătorul de apă fără considerare de vreme frumoasă seu urită, la din contră conductul de apă se va inchide și proprietarii de case vor fi opriți de a folosi apă din apeduct, până atunci, până când vor fi făcut arătare la oficiul de manipulare al apeductului orașenesc, că intrarea la măsurătorul de apă este liberă.

Tot-de-odată provocăm pe acei proprietari de case, a căror locuri sunt lipite de apeductul orașenesc, să țină liber și curat atât din lăuntru, cât și din afară, nu numai tocul seu învâltorea măsurătorului de apă, ci peste tot întregul aparat al apeductului, adecă să curețe tot-déuna néua (zăpada), gunoiul, tina etc. așa, ca oamenii chemați să pôtă tot-déuna ajunge cu inlesnire la aparat și să-și pôtă indeplini chemarea neînpedecați, la din contră cei-ce nu vor urma acestor dispozițiuni, vor fi pedepsiți.

Mai departe se interdițe sub urmare de pedepsă a lăsa, în vase aședate sub pipă, se se scurgă apa prin pipele de scurgere în grosimea unui fir de pai, precum se interdițe și inchiderea ventilelor conductului de apă, fie ele în casă seu ia stradă, fiind-că prin aceste apucături volnice devine păgubită comuna orașenescă în competențele ei pentru apă.

În fine provocăm pe toți proprietarii de case a feri și croti de frig și ingheț măsurătorul de apă, de-orece stricăciunile ce se fac la acesta prin ingheț, toate privesc pe proprietarii de case.

Brașov, ia 19 Ianuarie 1901.

Magistratul orașenesc.

LIPOVANA institut de credit și economii în Lipova.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „LIPOVANA“, societate pe acții, se invită la

a VII-a adunare generală ordinară,

care se va ținé în 21 Faur n. a. c. la 10 ore a. m. în localul institutului, opidul Lipova.

Obiectele de pertractare:

- 1) Raportul direcțiunei pe al șeptelea an de gestiune.
- 2) Raportul comitetului de supraveghere.
- 3) Darea absoluturului direcțiunei și a comitetului de supraveghere (§ 26 din statute.)
- 4) Decidere asupra întrebuintărei profitului curat și fixarea dividendei pe 1900 (§ 26 și 46 din statute.)
- 5) Pertractarea eventualelor propunerii (§ 26 lit. g. din statute.)
- 6) a) Alegerea a doi membri în direcțiune.
b) alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală, în conformitate cu § 16 din statute să aviséză a depune la cassa institutului acțiunile înainte de deschiderea adunării generale.

LIPOVA, 28 Ianuarie 1901.

Ales. Mocsonyi, m. p.
președinte.

Contul Bilanț.

A C T I V :			P A S I V :		
	Cor.	fl.		Cor.	fl.
Cassa	21490	95	Capital	100000	—
Escompt	608722	55	Fond de rezervă	31631	60
Credite personale	33767	60	Fond de pensii	1968	—
Credite cambiale cu acoper. hipotec.	38864	36	Depunerii	383320	12
Imprumut hipotecar	21997	—	Reescompt	196971	36
Lombard	7942	50	Dividende pe 1898 . . . cor. 48.—		
Efecte	2863	—	Dividende pe 1899 . . . " 80.—	128	
Realități	1122	24	Cont curent	1829	
Mobilier cor. 740.—			Interese transitoare	6844	01
amortisare " 140.—	600		Diverse conturi creditore	571	20
Giro Conto	199	55	Profit curat	19935	60
Conto curent	2128	—			
Interese de rescompt anticipate	1774	54			
Diverse conturi debitoare	2226	60			
	743198	89		743198	89

Contul Profite și Perderi.

E Ș I T E :			I T R A T E :		
	Cor.	fl.		Cor.	fl.
Interese de depunerii	21556	22	Interese:		
" de reescompt	11964	85	de escompt	59997	80
" de cont curent	349	41	" credite personale	3630	98
Spese	1479	96	" " camb. cu acop. hip.	3070	68
Salare	5538	35	" imprumut hipotecar	2027	31
Chirie, tipărituri, registre, div.	2754	26	" lombard	860	12
Marce de presentă	936	—	" efecte	45	58
Contribuție directă	5647	95	Provisiuni	2825	75
10% dare după interese de depunerii	2155	62			
Amortisare din mobilier	140	—			
Profit curat	19935	60			
	72458	22		72458	22

LIPOVA, 31 Decembrie 1900.

Voicu Hamsea m. p.,
director esecutiv.

Ioan Dejenariu,
prim-comptabil.

DIRECȚIUNEA:

I. Cimponeriu m. p., Dr. G. Popescu m. p., I. Dehelén m. p., G. Papp m. p., A. Ciugudén m. p., I. Crișan m. p.

Confrontându-se cu cărțile principale și auxiliare le-am aflat esacte.

LIPOVA, 28 Ianuarie 1901.

Comitetul de supraveghere:

Teodor Ceontea m. p., Teodor Cosma m. p., Stefan Bordos m. p., Vasile Bogoiu m. p., Terențiu Petrovič m. p.
președinte.

Sz. 89—1901.

végrh. sz.

Árverési hirdetés

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zernesti kir. járásbiróság 1900. évi V. 358/1 sz. végzése következtében Puscariu József brassói ügyvéd által képviselt „Parsimonia“ tak.pénzt. és hitel int. javára Voiculescu Juon és társai alsó-moecsi lakosok ellen 460 kor. s járul. erejéig 1900. évi Octóber hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2037 koronára becsült következő ingóságok u. m.: házi butorok, bolti felszerelvények, lovak, szekerek, sertések, széna, stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbiróság 1900. évi V. 358/2 számú végzése folytán 460 kor. tőkekövetelés, ennek 1900 évi Augusz-

tus hó 8 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 143 kor. 40 fillben biróilag már megállapított költségek erejéig Alsó-Moecsen Voiculescu Jon és Aldulea G. George házában leendő eszközlésére 1901. évi Febrár hó 20-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. trv.-cz. 107. és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. trv.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernesten, 1901 évi Január hó 30-ik napján.

Huszár Vilmos,
kir. bírósági végrehajtó.

7.1—1